

ligesom der skal nogen spillet Kraft, til, for at skaffe Virksomhed tilveie, saaledes, maa der være nogen fast, ubevægelig Værdi, som kan støtte Crediten; bringer man al den faste Værdi i Circulation, saa begaaer man en Feil. Ethvert Creditssystem, der gaaer meget vidt, bidrager til at skabe kunstige Priser, som ideligt stige. Ved de høie Priser faaer man de høie Taxationer, og ved de høie Taxationer faaer man høie Laan, og saaledes bliver man ved, indtil man faaer en Krise. At ville prøve paa ved Lov at forhindre finansielle Kriser, er umuligt, men at vække Haand til, at fremkalde dem, er en meget stor Feil. Idet vi gjøre det let at skaffe den vedvarende Stigen i Priserne tilveie, komme vi til at fremkalde Krisen, og idet Regjeringen taaler Lovforslag, som letter dette og bringer Besidderen af Midler til at kjøbe Creditforeningsobligationer, bidrager den Sit til at fremme det Dødelik, da Krisen maa stee og sandsynligt indtræder. Det er denne Betragtning, som har gjort sig gjældende i den oprindelige Creditforenings Lovs § 4, Stykket c. Dette Stykke siger: „at der til ingen Tid maa cirkulere et større Beløb af Gjældsforfrivninger mod Foreningen end det Beløb af Interestenternes Panteobligationer, som denne eier.“ For at altsaa Circulationen af Gjældsforfrivninger skal blive ved, saa skal efter dette Stykke c Creditforeningen ikke eie Panter, men den skal eie Panteforfrivninger; den skal nemlig have endnu en 3die Mand for sig, men, idet den har overtaget Pantet, repræsenterer den overfor Stykket c to forskjellige Personer. Naar man havde holdt sig strengt til Stykket c, kunde det ikke være faldet mig ind at stille mit Forslag under Nr. 4, men jeg har allerede gjort opmærksom paa, at man har vænnet sig til at overse det fuldstændigt klare Indhold af Stykket c og betragtet de indbragne Panter som tilhørende Creditforeningen som en Person, der staaer udenfor sig selv. Man har tænkt sig Panteforfrivninger, som bleve ved at eksistere, uagtet Pantet var indbraget. Dette var en Feil, men en tilgivelig Feil. Jeg begriber godt, at man i Praxis maa komme til noget Lignende; men for at begrænde Praxis og ikke lade den bidrage i saa væsentlig Grad, som den har gjort og fremdeles vil gjøre, til at skaffe

kunstige Priser, kunstige Taxationer og finansielle Kriser, har jeg stillet mit Endringsforslag, der gaaer ud paa at regulere Betydningen af dette c saa gunstigt for den nye Creditforening, som det efter mit Sjøn er muligt, idet jeg giver den en forholdsvis meget lang Tid, inden den skal være tvungen til at indbringe den hele cirkulerende Capital for Panteforfrivningernes Værdi. Naar den har gjort dette, beholder den endnu Panterne tilbage. Jeg gaaer videre, jeg erkjender, at Pantet ikke er værdiløst; jeg har annulleret det hele cirkulerende Beløb, og jeg har altsaa gjort Creditforeningen til fulstændig Eier af Pantet; men hvorledes eier Creditforeningen dette Pant? Dersom Creditforeningen eiede dette Pant udenfor den Reservecfond, den skal have, var den Eier over Pantet med den samme Frihed, som den, hvormed enhver Mand eier sin Eiendom, og den kunde da gjøre med det, hvad den vilde; men det gjør den ikke, den regner det med under Reservecfonden. Reservecfonden er en Fond, der til enhver Tid skal være saameget flydende, at den kan dække uventede Savn og Tab; men naar det engang er bevist, at disse Panter, der saaledes ere indgaaede i Fonden, ikke ere flydende, saa skader man Reservecfondens Charakter ligesom for Loven ved at lade dem være Dele deraf. Man maa altsaa lovgive over dette Punkt, man maa skaffe en Sikkerhed og tillige en Billighed tilveie. Hvorledes skaffer man Sikkerhed tilveie? Mit Forslag gaaer ud paa for Reservecfonden, ikke for Foreningen, at bestemme, hvormeget Værdi Pantet bør have i Reservecfonden derved, at det fastsætter, at det skal være en Salgsværdi. Hvad Pantet er værd mere, hører Foreningen til, men udenfor Reservecfonden, det er Midler, hvorigjennem Foreningen kan skaffe sig, hvad den behøver til Dækning, men udenfor Reservecfonden. Hvorledes vil Sagen nu komme til at stille sig, efter min Overtydning, saavidt jeg kan see? Der er en Eiendom, som er indbragen, Panteforfrivningen fra Creditmand er forsvunden, Foreningen staaer selv som Besidder af Eiendommen, og Foreningen realiserer som Følge deraf, i det Tidsrum, jeg har givet dertil, hele den cirkulerende Værdi og annullerer den foreløbigt — thi den endelige Annulering er en administrativ Sag, der